

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1909/2022
17.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић и Надежде Видић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Живанка Стојшић, адвокат из ..., против тужене Специјалне болнице за психијатријске болести „ББ“ са седиштем у ..., чији је пуномоћник Славица Копривица, адвокат из ..., ради поништаја, одлучујући о ревизији тужиље, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3911/20 од 06.01.2021. године, у седници одржаној 17.05.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 3911/20 од 06.01.2021. године, тако што се **ОДБИЈА**, као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Смедереву, Судске јединице у Ковину П1 86/19 од 10.09.2020. године, у ставу првом, другом и трећем изреке.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиљи на име трошкова ревизијског поступка плати 33.000,00 динара.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву, Судске јединице у Ковину П1 86/2019 од 10.09.2020. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и поништена као незаконита Одлука о избору кандидата број .. од 08.05.2019. године, донета од стране вд директора тужене и то у тачки 3. исте одлуке, којом је за послове социјалног радника у специјализованим психијатријским болничким установама, које су организоване за двадесетчетворочасовни пријем, за задржавање пацијената без пристанка, за збрињавање и лечење психотичких поремећаја у акутној фази болести зависности, за форензичку психијатрију, психогеријатрију и психосоцијалну рехабилитацију изабран кандидат ВВ. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да у року од 15 дана изврши поновни избор између кандидата који су се пријавили на конкурс објављен 24.04.2019. године, за послове под тачком 3 – социјални радник у специјализованим психијатријским болничким установама, које су организоване за двадесетчетворочасовни пријем, задржавање пацијената без пристанка, за збрињавање и лечење психотичких поремећаја у акутној фази болести зависности, за форензичку психијатрију, психогеријатрију и психосоцијалну рехабилитацију. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиљи на име трошкова поступка плати 121.500,00 динара, са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Ставом четвртим изреке, захтев тужиље у делу којим је тражила да се тужена обавезе да тужиљи на досуђене трошкове поступка плати законску затезну камату од дана пресуђења до дана извршности пресуде одбијен је, као неоснован.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3911/20 од 06.01.2021. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом, другом и трећем изреке и тужбени захтев тужиље је у том делу одбијен, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова поступка плати 89.450,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да туженој на име трошкова саства жалбе исплати 33.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 18/20), Врховни суд је утврдио да је ревизија основана.

У поступку није почињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужена је 24.04.2019. године, објавила оглас за заснивање радног односа на више радних места, а под редним бројем 3 – за послове социјални радник у специјализованим психијатријским болничким установама које су организоване за двадесетчетворочасовни пријем, задржавање пацијената без пристанка, за збрињавање и лечење психотичних поремећаја у акутној фази болести зависности, за форензичку психијатрију, психогеријатрију и психосоцијалну рехабилитацију. Према овом огласу услови за заснивање радног односа на пословима социјалног радника, прописани су Правилником о изменама и допунама Правилника о организацији и систематизацији послова тужене број 01-811/2 од 07.11.2018. године и Уредбом о каталогу радних места у јавним службама и другим организацијама у јавном сектору („Службени гласник РС“, бр. 81/17, 6/18 и 43/18). Услови за заснивање радног односа на пословима социјалног радника су високо образовање: на студијама II степена (мастер академске студије) по пропису који уређује високо образовање почев од 10.09.2005. године на основним студијама у трајању од најмање 4 године, по пропису који је уређивао високо образовање до 10.09.2005. године и изузетно на вишој школи у трајању до 2 године по пропису који је уређивао високо образовање до 10.09.2005. године, да кандидати за ово радно место морају предати: кратку биографију, оверену фотокопију дипломе о завршеном високом образовању, а опис послова обухвата: прикуља анамнестичке податке, израђује социјалну анамнезу, води социотерапијске групе, врши истраживање и извештавање у случајевима злостављања и занемаривања, прати социјално стање појединца или групе, саветује пацијенте и групе, сарађује са сектором за социјални рад и другим релевантним институцијама, евидентира пацијенте са нерешеним социјалним статусом, изналази могућност за побољшавање њиховог социјалног статуса, учествује у изреди Програма рехабилитације и ресоцијализације пацијената и спроводи индивидуалну социјалну терапију у циљу квалитетне промене понашања пацијента, одводи корисника социјалне заштите у одговарајућу социјалну установу и породицу, обавља и друге истоврсне послове по налогу претпостављених, а непосредно је одговоран шефу одсека. На

наведени оглас пријавили су се тужиља ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ и ИИ. Кандидат ВВ приложила је диплому на име ВВ1, Филозофског факултета у Београду од 04.04.2014. године, Одсек за социологију са стеченим образовањем – занимањем дипломирани социолог. Тужиља је приложила диплому Факултета политичких наука од 27.05.2016. године, којом је стекла образовање – занимање дипломираног социјалног радника. Одлуком о избору кандидата од 08.05.2019. године, на послове социјалног радника изабрана је ВВ, која је иначе била запослена у Центру за социјални рад ... и радно ангажована на пословима стручног радника у раду са корисницима дневног боравка и лица са сметњама у развоју према уговору о обављању привремених и повремених послова. Уредба о каталогу радних места у јавним службама и другим организацијама у јавном сектору као саставни део каталога радних места садржи радно место социјални радник, али не и радно место социолога, за које је ВВ стекла образовање.

Код овако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је усвојио тужбени захтев тужиље за поништај одлуке о избору кандидата од 08.05.2019. године, донете од стране вд директора тужене и то у тачки 3. исте одлуке, применом члана 24. Закона о раду, члана 30. став 1. и 2. Закона о запосленима у јавним службама, члана 5. 6. и 7. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, Аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе и члана 151. Закона о здравственој заштити. По оцени првостепеног суда, оспорена одлука не садржи образложење, као и да изабрани кандидат није испуњавао прописане услове из јавног огласа од 24.04.2019. године, и обавезао тужену да изврши поновни избор између свих пријављених кандидата.

Побијаном другостепеном пресудом, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев за поништај одлуке тужене, којом је извршен избор кандидата по огласу. По оцени другостепеног суда, правилан је закључак првостепеног суда да је оспорена одлука незаконита, имајући у виду чињеницу да оспорена одлука не садржи образложење, јер кандидат мора да зна због чега није изабран. Поред тога, да је тачно да је дискреционо право директора ограничено условима конкурса, односно да директор може да прими у радни однос само лице које испуњава услове, а да је тек након тога интерес установе да буде изабран кандидат који ће најуспешније обављати послове, да кандидат ВВ као дипломирани социолог не може обављати послове социјалног радника, без обзира на чињеницу што је факултет у допуни дипломе навео да поменути кандидат може да ради у области социјалне заштите, јер су у питању различити послови који захтевају и одговарајуће услове, односно одговарајућу врсту стручне спреме која је прописана као услов за обављање, међутим, да ни сама тужиља не испуњава услове, имајући у виду да нема завршене мастер академске студије, с обзиром да је основне студије завршила после 2005. године, иако је по занимању дипломирани социјални радник, те да с тога са успехом не може ни побијати оспорену одлуку, због чега је преиначио првостепену пресуду и одбио као неоснован тужбени захтев тужиље, применом члана 30. став 1., 2. и 9. Закона о запосленима у јавним службама, члана 5. и 7. Посебног колективног уговора за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе.

По оцени Врховног суда, основано се ревизијом тужиље указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Законом о запосленима у јавним службама („Службени гласник РС“, бр. 113/2017, 95/2018) који се примењује и у односу на тужену прописан је конкурсни поступак за попуњавање радних места. Чланом 58. став 1. тог закона прописано је да конкурсна комисија одлучује о избору кандидата који је са најбољим резултатом испунио мерила прописана за избор, док је ставом 6. прописано да се одлука о избору кандидата доставља свим кандидатима који су учествовали у изборном поступку на адресу наведеној у пријави на конкурс. Чланом 59. став 1. тог закона прописано је да кандидат који је учествовао у изборном поступку има право да у року од 8 дана од дана пријама одлуке о избору кандидата из члана 58. став 5. овог закона изјави приговор директору јавне службе, ако сматра да изабрани кандидат не испуњава услове за запослење на радном месту или да су се у изборном поступку десиле такве неправилности које би могле утицати на законитост његовог исхода, док је чланом 60. прописано да ако директор у утврђеном року не одлучи о приговору из члана 59. овог закона или ако је незадовољан коначном одлуком по приговору, да кандидат може да оствари заштиту пред судом опште надлежности у року од 15 дана од истека рока за одлучивање директора, односно достављања одлуке по приговору.

Посебним колективним уговором за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе („Службени гласник РС“, бр. 106/2018), који се примењивао у време доношења оспорене одлуке, чланом 5. прописани су услови за заснивање радног односа, чланом 7., 8. и 9. поступак избора кандидата, а чланом 9. став 3. да о избору кандидата одлучује директор.

По оцени Врховног суда, чињеница да ни Законом о запосленима у јавним службама нити Посебним колективним уговором за здравствене установе чији је оснивач Република Србија, аутономна покрајина и јединица локалне самоуправе, нису прописани критеријуми по којима директор врши избор кандидата, не значи да директор може донети одлуку о пријему кандидата по конкурсном поступку без образложења о разлозима за пријем одређеног кандидата. Кандидат који је учествовао у изборном поступку мора да има сазнање о томе због чега није изабран и с тим у вези да изјави приговор ако сматра да изабрани кандидат не испуњава услове за запослење на том радном месту или да су се у изборном поступку десиле такве неправилности које би могле утицати на законитост његовог исхода. Стога, како побијана одлука тужене не садржи образложење, то је иста правилно поништена као незаконита од стране првостепеног суда.

С обзиром на наведено, побијана другостепена пресуда је преиначена тако што је одбијена жалба тужене као неоснована и потврђена првостепена пресуда којом је захтев тужиље усвојен и обавезана тужена да тужиљи накнади трошкове поступка.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одлука о трошковима ревизијског поступка донета је у складу са чланом 153. и 165. ЗПП и важећом Адвокатском тарифом, с обзиром на то да је тужиља упела у поступку по ревизији, са којих разлога је обавезана тужена да јој плати трошкове ревизијског поступка у износу од 33.000,00 динара, на име састава ревизије од стране адвоката.

Председник већа-судија

Добрила Страјина, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић